

7. Sjunde grunden: Sökandens rätt till egendom enligt artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts, bland annat genom att de restriktiva åtgärderna utgör en oberättigad och oproportionell begränsning av denna rättighet med hänvisning till bland annat: (i) det finns inget påstående att de medel som det görs gällande att sökanden tillägnat sig skulle ha förts ut ur Ukraina och (ii) det är varken nödvändigt eller lämpligt att frysa sökandens samtliga tillgångar, eftersom ukrainska myndigheter nu har gjort en uppskattning av de försvunna belopp som de bakomliggande brottmålen mot sökanden avser.

- ⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/333 av den 5 mars 2018 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 63, 2018, s. 48).
- ⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/326 av den 5 mars 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 63, 2018, s. 5).

Talan väckt den 13 maj 2018 – Yanukovych mot rådet

(Mål T-301/18)

(2018/C 231/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Sankt Petersburg, Ryssland) (ombud: T. Beazley, QC)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2018/333 av den 5 mars 2018 ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/326 av den 5 mars 2018 ⁽²⁾, såvitt dessa rättsakter avser sökanden,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Sökanden uppfyllde inte vid den relevanta tidpunkten kraven för att kunna tas upp i förteckningen. Europeiska unionens råd har underlåtit att vederbörlig beakta och ta hänsyn till all det material som lagts fram för det. De argument som åberopas till stöd för denna grund innefattar: Sökanden är enbart föremål för en förundersökning som har avstannat och det är därför tydligt att han inte uppfyller det relevanta kriteriet. Det underlag som rådet har grundat sitt beslut att bibehålla sökandens namn i förteckningen är bristfälligt, inkonsekvent, oriktigt och har inte stöd i någon bevisning.
2. Andra grunden: Rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när det lät sökanden omfattas av de angripna åtgärderna. Genom att på nytt finna att sökanden ska föras upp i förteckningen, oaktat motsägelsen mellan "motiveringen" och de relevanta uppförandekriterierna, har rådet gjort en uppenbart oriktig bedömning. De argument som åberopats till stöd för den första grunden gäller även denna grund.
3. Tredje grunden: Rådets motivering är bristfällig. Rådet har underlåtit att ange de verkliga och specifika skälen till att sökanden förts upp i förteckningen. Den "motivering" för att inbegripa sökanden som använts i det sjätte ändringsbeslutet och i den sjätte ändringsförordningen är (förutom att vara felaktig) schablonartad, olämplig och inte tillräckligt specifik.

4. Fjärde grunden: Sökandens rätt till försvar har åsidosatts och/eller han har nekats rätten till ett effektivt rättsmedel. Rådet har bland annat underlåtit att vederbörligen låta sökanden yttra sig innan sökanden på nytt ansågs vara en person som ska föras upp i förteckningen. Sökanden har inte beretts tillfälle att vederbörligen och skäligen rätta fel eller lägga fram uppgifter avseende sina personliga förhållanden. Inte under något skede har det för sökanden lagts fram seriös, trovärdig och konkret bevisning som motiverar införandet av restriktiva åtgärder.
5. Femte grunden: Rådet saknade rättslig grund för de sjätte ändringsrättsakterna. De argument som åberopas till stöd för denna grund innefattar följande: a) Förutsättningarna för rådet att använda sig av artikel 29 FEU var inte uppfyllda i föreliggande fall. Bland annat (i) Rådets uttryckligen åberopade målsättningar är enbart vaga påståenden; (ii) Den rättsliga grunden saknar tillräckligt samband med den norm för rättsprövning som är erforderlig under dessa omständigheter; (iii) införandet av restriktiva åtgärder stöder och legitimerar den nya regimen i Ukrainas beteende, som själv är i färd med att undergräva rättssäkerheten och rättsstaten och som systematiskt kränker de mänskliga rättigheterna. b) Förutsättningarna för att använda sig av artikel 215 FEUF var inte uppfyllda i föreliggande fall, eftersom det inte fanns något giltigt beslut enligt kapitel 2 i avdelning V i EU-fördraget. c) Det finns inte tillräckligt samband för att kunna anlita artikel 215 FEUF mot sökanden.
6. Sjätte grunden: Rådet har gjort sig skyldig till maktmissbruk. Rådets verkliga syfte med införandet av de sjätte ändringsakterna var att i princip försöka ställa sig in hos den nya regimen i Ukraina (så att Ukraina går vidare med sitt närmande till Europeiska unionen), och inte de syften/skäl som angavs i de sjätte ändringsakterna. Kriteriet för att bestämma att en person ska föras upp i förteckningen utgör en fullständig och extraordinär delegering av befogenheter som står i överensstämmelse med rådets syfte.
7. Sjunde grunden: Sökandens rätt till egendom enligt artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts, bland annat genom att de restriktiva åtgärderna utgör en ooberättigad och oproportionell begränsning av denna rättighet med hänvisning till bland annat: (i) det finns inget påstående att de medel som det görs gällande att sökanden tillägnat sig skulle ha förts ut ur Ukraina och (ii) det är varken nödvändigt eller lämpligt att frysa sökandens samtliga tillgångar, eftersom ukrainska myndigheter nu har gjort en uppskattning av de försvunna belopp som de bakomliggande brottmålen mot sökanden avser

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2018/333 av den 5 mars 2018 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 63, 2018, s. 48).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/326 av den 5 mars 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 63, 2018, s. 5).